

mer mig at være temmelig afgjørende, og det er, at der jo maa være Udfigt til, at Bibliotheksbygningen i Marenes Pøb vil kunne komme til at trænge til en Udvidelse; men lægger man nu den store rektangulære Bygning ind paa den Byggeplads, som for Tiden er tilstede, vil man derved gjøre det umuligt, paa nogen hensigtsmæssig Maade at forbinde nogen ny Bygning med den nuværende Bibliotheksbygning. Andre Indvendinger ere fremkomne ved Sagens Behandling paa de forskjellige Stadier, og der har man navnlig med stor Styrke fremhævet, at man ved Anbringelsen af denne Bygning havde overseet Hensynet til den Harmoni, som det var usseligt at tilveiebringe mellem de forskjellige Bygninger, der henhøre til Universitetsstrækningen, ligesom man ogsaa har anført, hvad jeg tidligere har hentydet til, at Bygningen igrunder ikke vilde give tilstrækkelig Plads og efter sin hele Façon heller ikke give Leilighed til Tilbygning. Navnlig har man udtalt Betænkelighed ved Opstillingen af forskjellige Gjenstande under et Glastag, hvilke de Fleste ansee for temmelig usikkert. Jeg maa tilstaae, at mig forekommer det ogsaa, at de Dele, som der skulde opstilles, vilde blive meget exponerede. Det forekommer mig, at alleve de disse Indvendinger ere saa bethdelige og tillige saa vel grundede, at man derved maatte faae nogen Betænkelighed ved, alt nu for bestandig at slaae fast, at en af disse Planer, som omhandles i § 3, skal vælges; men dertil kommer, at der under Sagens Behandling i det andet Thing er fremkommet et nyt Forslag, som, ihvorvel det har sine Betænkeligheder og sine Mangler, dog synes mig at have Forbring paa at tages under Overveelse? Det er den Plan, som gaar ud paa, at den nuværende Kommunitetsbygning, som optager Universitetets Grund ud mod Nørregade, aldeles skulde nedrives, og at der saa istedfor skulde opføres en ny og stor Museumsbygning, som man da ventede vilde i stort Maal kunne svare til sin Hensigt. Det er jo indlysende, at man der har et større Byggerum; der vilde blive en større Facade, man kunde faae Leilighed til at opføre en smukkere og større Bygning, som med Held kunde sættes i Harmoni med de andre Universitetsbygninger, og man

vilde tillige derved faaane den Deel af Universitetets Byggeplads, som ligger ud til Krystalgade, til en senere Benyttelse, saa at man, naar der i Tiden maatte vise sig at være Trang til en Udvidelse af Bibliotheks- eller af Museumsbygningen, da havde bekvem Plads til Tilbygning fra begge Sider. Der kan naturligtvis anføres Indvendinger imod dette Forslag; og jeg skal indrømme, deriblandt nogle, som have bethdelig Vægt. Saaledes skal jeg først nævne Beføstningen, som ikke ubethdeligt vil overstige den, som vil være forbunden med de andre Bygninger. Men naar vi tage Hensyn til, at det fra alle Sider er erkjendt, at man dog om kortere eller længere Tid vil komme til at benytte ogsaa denne Plads og altsaa nedrive disse Bygninger, forekommer mig Spørgsmaalet mere at fremstaae som et Tidsspørgsmaal. Man har ogsaa sagt, at det vilde være noget haardt at skulle nedrive denne Kommunitetsbygning, som i sig selv er en stærk og brugelig Bygning, paa hvilken man i de senere Aar har kostet ikke ubethdeligt. Jeg skal i denne Henseende tillade mig at anføre nogle Ord af den høitæredede Landssthingsmand, som sidder bagved mig (Clausen), hvilke han har anført i den Betænkning, jeg tidligere har hentydet til. Han siger dert: „Ved et Bygningsarbejde, hvor en fjern Fremtid maa havees for Øie, kan det derfor, efter min Mening ikke komme i Betragtning, om Leiligheder, som endnu en Tid kunne være brugbare, maae offres for Byggeplanen.“ Jeg kan aldeles slutte mig til denne Udtalelse. Jeg veed vel, at den ikke angaaer hele Kommunitetsbygningen, men den er fremjat i en saadan Almindelighed, at den godt kan finde sin Anvendelse ogsaa paa dette Tilfælde, og jeg er fuldstændig i Overensstemmelse med den æredede Landssthingsmand i denne Henseende. Man vil sandsynligtvis ogsaa fremkomme med den Indvending, at Sagen derved udsættes paa nogen Tid. Ja, det indrømmer jeg, den udsættes et Aar, men heller ikke længere. Jeg troer, at efter den hele Stemning, som har givet sig tilkjennde for dette Anliggende, saavel i Almindelighed, som især i det andet Thing, maa man have faaet det bestemte Indtryk, at der er en alvorlig Stræben efter at faae denne Sag tilendebragt. Jeg antager derfor ikke, at der,